

Arrest

nr. 235 824 van 12 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ecuadoraans staatsburger afkomstig uit Jama, Manabi. U bent homoseksueel. In 2012 werd u betrappt met cocaïne. Er volgde een rechtszaak en in 2015 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar. Op 4 september 2015 vatte u uw straf aan in de gevangenis Garcia Moreno in Quito. U mocht elk weekend naar huis. In de gevangenis werd u, vanwege uw geaardheid, behandeld als een vrouw door medegevangenen. U werd opgemerkt door de andere gevangenen, onder meer daar u siliconeprothesen in uw billen heeft, en wanneer u douchte, werd er veel naar u gekeken. U leerde vier personen kennen met wie u aanvankelijk bevriend was: F.M.R.S., bijgenaamd e.P., L.A.B.C., E.P.L.C. en F.S.Q.G.. Zij behoren tot de bende Latin King.

Ze gaven u pilletjes tegen de stress. Op 9 september 2015, toen u in de douche was, greep een van de vier u bij de arm en hebben F.M.R.S., L.A.B.C. en E.P.L.C. u verkracht. F.S.Q.G. heeft u gestampt waardoor u viel. De silicone in uw bil scheurde en u bezeerde uw vinger. Na een aantal maanden werd hiv vastgesteld, wat u besmet had van F.M.R.S.. Na uw verkrachting werden de vier daders in de isoleercel geplaatst voor een aantal weken en ze werden overgeplaatst naar een andere afdeling. De directeur van de gevangenis diende klacht in tegen de vier daders. Zij werden veroordeeld voor uw verkrachting, waardoor ze alle vier een nog langere straf dienden uit te zitten. Hierop contacteerden deze daders bendeleden van Latin King die niet in de gevangenis zaten. In de weekends, wanneer u vrij was, werd u door bendeleden belaagd en bedreigd. Ze scholden u uit op straat. Uw moeder werd opgebeld op haar vaste lijn en werd eveneens bedreigd. In december 2015 verhuisde uw moeder naar een andere woning. Nadien kreeg zij geen dreigtelefoons meer. Wel werd ze nog op straat benaderd door bendeleden. In september 2018, vlak voordat u uw straf volledig had uitgezeten, keerde u na uw penitentiair verlov niet meer terug naar de gevangenis. U zag geen uitweg meer door de bedreigingen. Bovendien kreeg u in Ecuador minder geschikte medicatie tegen hiv. Op 14 oktober 2018 verliet u Ecuador. U gebruikte een vals Venezolaans paspoort dat u verkreeg van een Venezolaanse vriend genaamd N.K.. U gebruikte de naam van een van de personen die u aanviel in de gevangenis, E.P.L.C.. U ging van Ecuador naar Venezuela en vervolgens naar Brazilië. Van daar nam u het vliegtuig naar Madrid, waar u aankwam op 19 oktober 2018. U vernietigde toen het Venezolaanse paspoort dat u gebruikte en vroeg bij het Ecuadoraanse consulaat in Madrid een paspoort aan. Op 21 oktober 2018 kwam u uiteindelijk aan in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 november 2018. Na uw aankomst in België heeft u via uw familie vernomen dat de personen die u aangerand hebben ondertussen vrijgekomen zijn. U vreest bij een terugkeer naar Ecuador vermoord te worden omdat u de vier bendeleden van Latin King een langere gevangenisstraf heeft bezorgd. Daarnaast kon u in Ecuador uw medicatie voor hiv niet meer betalen en was de medicatie die u daar kreeg van minder goede kwaliteit.

Ter staving van uw identiteit en relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 19 oktober 2018 in het Consulaat van Ecuador te Madrid; een kopie van uw identiteitskaart, uitgereikt op 02 januari 2001; een kopie van twee geboorteaktes uitgereikt op 26 juli 2010 en 21 februari 2011; een kopie van uw vonnis naar aanleiding van de drugsfeiten die u pleegde, zonder datum; een kopie van de klacht opgesteld door de directeur van de gevangenis Garcia Moreno naar aanleiding van uw verkrachting, d.d. 9 september 2015; een kopie van het vonnis van uw aanranders waaruit blijkt dat zij allen veroordeeld zijn tot een straf tussen de 12 en de zes jaar cel d.d. 22 maart 2016; een screenshot van de Messengerberichten die u verzonden heeft naar uw advocaat vanuit België, zonder datum; uw medisch dossier opgemaakt hier in België in verband met uw 9ter-aanvraag waaruit blijkt dat u hiv-patiënt bent en dat uw siliconeprothese in uw bil gescheurd is; de resultaten van het laboratoriumonderzoek in het Brussels Universitair Ziekenhuis d.d. 4 december 2018; twee attesten van het CHU Namur in verband met de geëxplodeerde siliconeprothese in uw bil d.d. 27 december 2018 en 5 april 2019; twee attesten van het CHU Saint-Pierre d.d. 23 januari 2019 en 6 maart 2019 in verband met de operatie aan uw hand; een kopie van een medisch attest d.d. 28 juni 2019 waaruit blijkt dat u de medicatie Lyrica en Diazepam bent voorgeschreven; een kopie van een attest van de psycholoog van het CHU Saint-Pierre d.d. 11 juli 2019 waaruit blijkt dat u door hem opgevolgd wordt; en uw aanvraag voor een werkvergunning bij de Openbare Dienst van Wallonië d.d. 20 december 2018. Na afloop van het onderhoud bracht u via het schrijven van uw sociaalassistent d.d. 19 juli 2019 een aantal spellingscorrecties aan betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 19 maart 2019. Uw advocaat bracht bovendien via zijn schrijven d.d. 16 augustus 2019 een aantal verduidelijkingen aan betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 28 juni 2019, namelijk dat u wel degelijk op 4 september 2015 in de gevangenis beland bent en enkele dagen later, op 9 september 2015, verkracht bent, dat u diezelfde dag uw familie op de hoogte bracht en dat de gevangenisdirecteur ook diezelfde dag een klacht indiende. Daarnaast verduidelijkte uw advocaat dat u niet verkracht werd door S.F.Q.G. en dat u op uw vals paspoort de naam gebruikte van E.P.L.C.. Tot slot stipte uw advocaat een spellingfout in de schrijfwijze van de naam van uw vader aan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u homoseksueel bent en dat u het slachtoffer werd van seksueel geweld. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd tijdens het persoonlijk onderhoud een vrouwelijke tolk en protection officer voorzien. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde attesten dat u hiv-patiënt bent, dat u een operatie aan de hand achter de rug heeft en dat u te kampen heeft met een geëxplodeerde siliconeprothese in uw bil.

In dit verband dient er echter op gewezen te worden er geen aanwijzingen zijn waaruit zou blijken dat u te gevolge van deze fysieke aandoeningen niet in staat bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Daarnaast haalt u aan een trauma te hebben overgehouden aan wat u overkomen is (CGVS I p. 13). U legde in dit verband een medisch attest neer van de psycholoog van het CU Saint-Pierre, dat bevestigt dat u door hem wordt opgevolgd. Hieruit blijkt evenwel niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Desalniettemin werd u tijdens het persoonlijk onderhoud de ruimte gegeven om op uw eigen tempo uw relaas te doen (CGVS I p. 13) en werd uw psychische toestand in beschouwing genomen bij de beoordeling van uw verzoek.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

U verklaarde bij een terugkeer te vrezen voor de bendeleden van Latin King omdat u de vier leden die u aangerand hebben heeft aangeklaagd en zij door u een zwaardere straf hebben gekregen (CGVS I p. 13, 18, CGVS II p. 15, 17, 20). Vooreerst dienen echter ernstige kanttekeningen gemaakt te worden bij uw verklaringen **actueel** nog steeds belaagd te worden door bendeleden van Latin King. Uw verklaringen omtrent uw benaderingen door de bende buiten de gevangensmuren na uw verkrachting zijn immers geenszins consistent. Zo verklaarde u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken dat leden van de bende u en uw familie bedreigden en dat jullie **om die reden tussen 2015 en 2018 meerdere malen verhuisden en van telefoonnummer veranderden** (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 10 januari 2019 vraag 3.5.). Ook bij het eerste onderhoud op het Commissariaatgeneraal haalde u meermaals aan ten gevolge van uw problemen, zelfs **tot vijfmaal toe**, te zijn verhuisd binnen Ecuador (CGVS I p. 6, 14). Echter, bij het tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerde u dat uw moeder slechts **éénmaal** na uw verkrachting verhuisd is, namelijk van Avenida Catacoccha naar Avenida Rio Toacchi in december 2015. U haalde bovendien geenszins aan dat deze verhuis ingegeven was door uw problemen, doch stelde dat jullie verhuisden **wegens familiale problemen – uw ouders gingen scheiden – en omdat het een groter huis was** (CGVS II p. 14-15). Weer later tijdens datzelfde onderhoud stelde u dan weer dat u vier tot vijf keer verhuisd bent door de bedreigingen die jullie kregen (CGVS II p. 17). Om toelichting gevraagd, stelde u dat het wel degelijk wegens familiale redenen was dat uw familie verhuisde en dat u eerder vier à vijf keer verhuisde tussen 2013 en 2015 (CGVS II p. 18), wat echter geheel naast de kwestie is daar de verkrachting toen nog niet plaatsgevonden had (ibidem). Ook bleek dat jullie niet van telefoonlijn moesten veranderen door de bedreigingen, maar dat jullie gewoon een nieuwe lijn hadden door de verhuis (CGVS II p. 18-19) en dat uw moeder op dat nieuwe telefoonnummer nooit benaderd werd door bendeleden (CGVS II p. 18). Van december 2015 tot op heden woont uw moeder bovendien nog steeds in hetzelfde huis (CGVS II p. 14). Deze verklaringen staan echter haaks op uw bewering tijdens het eerste onderhoud dat de bedreigingen van de bendeleden na elke verhuizing een twee à drietal maanden stopten alvorens jullie opnieuw door hen gelokaliseerd werden en ze jullie opnieuw begonnen te bedreigen (CGVS I p. 14). Deze incoherente verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vermeende constante bedreigingen. Daarenboven werd een ernstige tegenstrijdigheid vastgesteld omtrent de wijze waarop u benaderd werd: waar u bij het eerste onderhoud verklaarde dat u, naast mondelingen beledigingen en bedreigingen, ook **op straat door bendeleden geslagen** werd (CGVS I p. 18), beweerde u bij het tweede onderhoud dat u **enkel mondeling belaagd werd en nooit fysiek werd aangevallen** (CGVS II p. 21-22). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, repliceerde u dat u enkel in de gevangenis fysiek werd aangevallen en bleek uiteindelijk dat dit niet meer gebeurde na uw verkrachting (CGVS II p. 22), wat de vastgestelde contradictie echter niet opheft. Dergelijke frappante tegenstrijdigheid zet de geloofwaardigheid van uw problemen met de bendeleden van Latin King in de nasleep van uw aanranding danig op de helling.

Wat er ook van zij, er dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met bendeleden van Latin King, namelijk de dreigementen volgend op uw klacht tegen uw aanranders, die bovendien van louter gemeenrechtelijke aard zijn, geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hem bij een terugkeer naar Ecuador zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Ecuador aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Dit heeft u evenwel niet gedaan.

U heeft immers nooit de politie op de hoogte gebracht van de bedreigingen die u ontving tijdens uw penitentiair verlof, noch op een andere manier om bescherming gevraagd tegen de bendeleden die u op straat belaagden (CGVS II p. 22-23). Dat u nooit alleen op straat kwam (CGVS II p. 22), is geen afdoende rechtvaardiging voor uw nalaten ter zake, daar u zich gemakkelijk kon laten vergezellen door uw moeder of een ander familielid of de autoriteiten op telefonische wijze kon verwittigen. Dat u de naam van uw belagers niet kende (CGVS II p. 23), kan evenmin worden weerhouden, daar u wel de bijnamen van uw belagers kende (CGVS I p. 18, CGVS II p. 19) en u hoe dan ook een klacht tegen onbekende had kunnen indienen. Ook uw stelling dat uw bedreigingen alleen maar erger zouden worden indien u de autoriteiten op de hoogte bracht (CGVS II p. 23) geldt niet als verschoningsgrond voor uw in gebreke blijven. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Daarenboven dient benadrukt te worden dat uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat de autoriteiten wel degelijk naar behoren hebben opgetreden naar aanleiding van de door u ondergane aanranding. Zo heeft de gevangenisdirecteur een klacht ingediend tegen uw aanranders (CGVS II p. 4-5, document 3 in uw administratieve dossier). Er volgde een proces en de daders werden veroordeeld voor de feiten en kregen een extra gevangenisstraf van tussen de 6 en de 12 jaar opgelegd (CGVS II p. 6, document 15 in uw administratieve dossier). Uw aanranders zijn ondertussen dan wel reeds vervroegd op vrije voet (CGVS I p. 11, CGVS II p. 6), uit uw latere verklaringen blijkt dat hun vrijlating volledig conform de Ecuadoraanse wetgeving is (CGVS II p. 23). Voorts werden de daders meteen na het incident in een isoleercel geplaatst (CGVS I p. 18) en werden ze nadien overgebracht naar een andere gevangenis, zodat jullie niet meer met elkaar in contact kwamen (CGVS II p. 5, 7). U kreeg na het incident medische verzorging en werd begeleid door een psychiater, psycholoog en sociaalassistent (CGVS II p. 6). In het licht van al bovenstaande feiten, kan aan uw eerdere bewering dat de directeur van de gevangenis nooit aandacht aan u besteed heeft en u na uw verkrachting repliceerde dat u uw plan kon trekken (CGVS I p. 16), dan ook geen enkel geloof gehecht worden. Daarenboven stelde u tijdens het tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal zelf dat u van mening bent dat de directeur van de gevangenis correct gehandeld heeft (CGVS II p. 7). Gelet op het daadkrachtige optreden van de autoriteiten tegen uw aanranders, die eveneens bendeleden zijn van Latin King, zijn er geen redenen om aan te nemen dat bij eventuele toekomstige problemen met bendeleden de autoriteiten niet opnieuw de van hen te verwachten stappen zouden ondernemen.

Voorts stelde u dat u Ecuador verlaten heeft omdat u de medicatie voor uw hiv-behandeling niet meer kon betalen (CGVS I p. 11, 14, 17) en dat de medicijnen die u in Ecuador kreeg van mindere kwaliteit zijn dan deze die u in België ontvangt (CGVS II p. 13). In verband met uw problemen om uw medicijnen te betalen kan echter aangehaald worden dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat u zich in een bijster penibele financiële toestand bevond. Uzelf heeft immers reeds verschillende banen uitgeoefend, onder andere bij de gemeente, alsook als kapper, ober en nagelstylist (CGVS I p. 5). Daarenboven is uw familie eigenaar van twee woningen (CGVS I p. 6, CGVS II p. 14). Uw moeder, met wie u een erg goede relatie heeft (CGVS I p. 16) en met wie u nog dagelijks contact heeft (CGVS II p. 14), is advocaat (CGVS I p. 4). Bijgevolg kan er geenszins worden aangenomen dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Hoe dan ook zijn dit motieven van louter socio-economische en medische aard zijn die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg wordt u de internationale bescherming geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteaktes staven immers louter uw identiteit en nationaliteit, waaraan niet getwijfeld wordt.

Uw veroordeling wegens drugsfeiten bewijst dat u effectief een gevangenisstraf heeft gekregen, wat evenmin in vraag gesteld wordt. De klacht van de gevangenisdirecteur en het vonnis van uw aanranders onderschrijven de geloofwaardigheid, doch ook uw aanranding an sich wordt aangenomen. Deze documenten staven bovendien des te meer het daadwerkelijke optreden van de autoriteiten. De facebookconversatie die u met uw advocaat gevoerd heeft vanuit België onderschrijft enkel dat u van hieruit gepoogd heeft hem te bereiken, wat verder geen invloed heeft op uw dossier. De verschillende door u neergelegde medische attesten bevestigen voorts dat u mentale en fysieke problemen heeft, wat evenmin betwist wordt. Uw aanvraag voor een werkvergunning is ten slotte niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 14 oktober 2019 een schending aan van "artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980", van "het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" en van "de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat de commissaris-generaal "niet twijfelt aan het profiel van verzoekende partij en hetgeen [hem] is overkomen".

Volgens verzoeker werd hij verkeerd begrepen over de bedreigingen. Hij legt uit dat hij na de verkrachting samen met zijn moeder "tot 5 keer toe" heeft moeten verhuizen, omdat ze telkens opgespoord werden door de belagers en bedreigd werden. Hij ontkent dat hij verklaard zou hebben "dat haar moeder maar 1 keer verhuisd zou zijn na de verkrachting en hierna nooit meer enige problemen zou hebben gekend". De verhuis van verzoeker en zijn moeder "was niet omdat [zijn] ouders gingen scheiden", gezien zijn ouders nog steeds gehuwd zijn maar reeds meer dan 20 jaar apart wonen "omwille van huwelijksproblemen". Ook op dit punt stelt verzoeker "verkeerd begrepen" te zijn. Verzoeker stelt mishandeld te zijn geweest in de gevangenis en op straat "meermaals bedreigd en beledigd geweest [te zijn]", maar hij verduidelijkt dat het niet meer "tot een fysiek handgemeen gekomen [is]".

Waar de commissaris-generaal meent dat verzoeker beroep zou kunnen doen op de Ecuadoriaanse autoriteiten, antwoordt verzoeker dat hij "geen enkele bescherming [kan krijgen]", gezien ze "door en door corrupt" zijn. Hij verwijst hiervoor in voetnoot naar "https://en.wikipedia.org/wiki/Corruption_in_Ecuador#Police" en "<https://www.globalsecurity.org/military/world/ecuador/corruption.htm>".

Verzoeker stelt dat hetgeen hem is overkomen "geen geïsoleerd geval is", zoals zou blijken uit "tal van artikelen, waarin melding wordt gemaakt van het feit dat homoseksuelen mishandeld en verkracht worden", hij verwijst in voetnoot naar "<https://www.reuters.com/article/ecuador-lgbt-rights/feature-gavs-in-ecuador-raped-and-beaten-in-rehab-clinics-to-cure-them-idUSL8NIPQ300>" en hij besluit dat de "Ecuadoriaanse samenleving [...] bijzonder homofoob is".

Volgens verzoeker werd "niet onderzocht naar welke omstandigheden verzoekende partij teruggestuurd zou worden, dan wel of [hij] gevaar loopt op onmenselijke en vernederende behandeling".

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht schendt.

Hij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing "te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen".

2.2. Stukken

De commissaris-generaal voegt bij zijn verweernota "*Fight Against "Reparative Sexual Therapy" in Ecuador, June 16, COHA*" en "*Artikel Reuters, Ecuador approves same-sex marriage as LGTB, 13 juni 2019*".

2.1. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.1.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2. Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

2.2.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ecuador uit vrees voor problemen met bendeleden van Latin King.

2.2.2. Verzoekers identiteit en nationaliteit worden bevestigd door de neergelegde identiteitsdocumenten het paspoort, de identiteitskaart en de geboorteaktes. Deze worden niet betwist. Verzoekers homoseksuele geaardheid wordt niet betwijfeld noch door de CGVS noch door de Raad. Voorts zitten verzoekers veroordeling wegens drugsfeiten, zijn verkrachting in de gevangenis en de veroordeling van de daders hiervan, niet in het geding. De bewijswaarde van de stukken die hiertoe werden neergelegd wordt aangenomen. Dit geldt ook voor de medische attesten.

2.2.3. De Raad hecht echter geen geloof de door verzoeker aangehaalde bedreigingen van de bendeleden na het uitzitten van zijn gevangenisstraf, buiten de gevangenis. Zo liet hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat de bendeleden verzoeker en zijn familie bedreigden en dat ze daarom tussen 2015 en 2018 meerdere keren verhuisden en van telefoonnummer veranderden (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), en verklaarde hij ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat ze ten gevolge van deze bedreigingen tot vijfmaal toe verhuisden en dat de bedreigingen na elke verhuizing een twee à drietal maanden stopten alvorens ze opnieuw door hen gelokaliseerd werden en ze hen opnieuw begonnen te bedreigen (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 19 maart 2019, p. 6, 14). Bij het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter andersluidend dat zijn moeder slechts éénmaal na de verkrachting verhuisd is, in december 2015, en dat dit omwille van familiale problemen was en omdat het een groter huis was (notities 28 juni 2019, p. 14-15), om dan daarna alsnog te beweren dat zijn familie vier tot vijf keer verhuisd is door de bedreigingen die ze kregen (notities 28 juni 2019, p. 17) en vervolgens zijn verklaringen nogmaals te wijzigen door te stellen dat het wel degelijk wegens familiale redenen was dat zijn familie verhuisde en dat de verhuizingen tussen 2013 en 2015 plaats hadden (notities 28 juni 2019, p. 18), zijnde nog voor de verkrachting had plaatsgevonden. Tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker verder dat ze niet van telefoonlijn moesten veranderen door de bedreigingen, maar dat ze een nieuwe lijn hadden door de verhuis (notities 28 juni 2019, p. 18-19) en dat zijn moeder op dat nieuwe telefoonnummer nooit benaderd werd door bendeleden (notities 28 juni 2019, p. 18), alsook dat zijn moeder van december

2015 tot op heden nog steeds in hetzelfde huis woont (notities 28 juni 2019, p. 14). Voorts merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij, naast mondelingen beledigingen en bedreigingen, ook op straat door bendeleden geslagen werd (notities 19 maart 2019, p. 18), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud tweemaal uitdrukkelijk ontkende ooit fysiek aangevallen te zijn (notities 28 juni 2019, p. 21-22).

2.2.4. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker verkeerd begrepen werd over de bedreigingen, dat hij na de verkrachting samen met zijn moeder *“tot 5 keer toe”* heeft moeten verhuizen, omdat ze telkens opgespoord werden door de belagers en bedreigd werden, dat hij ontkent ooit verklaard te hebben *“dat haar moeder maar 1 keer verhuisd zou zijn na de verkrachting en hierna nooit meer enige problemen zou hebben gekend”*, dat de verhuis van verzoeker en zijn moeder *“niet [was] omdat [zijn] ouders gingen scheiden”*, gezien zijn ouders nog steeds gehuwd zijn maar reeds meer dan 20 jaar apart wonen *“omwille van huwelijksproblemen”*, en dat hij mishandeld is geweest in de gevangenis en op straat *“meermaals bedreigd en beledigd geweest [te zijn]”*, maar dat het niet meer *“tot een fysiek handgemeen gekomen [is]”*, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot het herhalen van één versie van zijn verklaringen. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat hij verkeerd begrepen werd. Verzoeker gaf overigens bij elk persoonlijk onderhoud tweemaal aan de tolk goed te verstaan (notities 19 maart 2019, p. 2, 20; notities 28 juni 2019, p. 2, 26). Verzoeker toont geenszins aan dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.2.5. Hoe dan ook, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers problemen met bendeleden buiten de gevangenis, *quod non in casu*, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij nooit de politie op de hoogte gebracht heeft van de bedreigingen en dat hij op geen enkele manier om bescherming heeft gevraagd tegen de bedreigingen buiten de gevangenis (notities 28 juni 2019, p. 22-23). De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker *“geen enkele bescherming [kan krijgen]”*, gezien ze *“door en door corrupt”* zijn, waarvoor hij in voetnoot verwijst naar twee internetartikelen, kan niet aantonen dat de staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade. Bovendien kan uit verzoekers eigen verklaringen en neergelegde documenten enkel een daadkrachtig optreden van de autoriteiten worden afgeleid. Nadat verzoeker werd verkracht in de gevangenis, werden de ouders meteen in een isoleercel geplaatst (notities 19 maart 2019, p. 18) en werden ze nadien overgebracht naar een andere gevangenis, zodat ze niet meer met elkaar in contact kwamen (notities 28 juni 2019, p. 5, 7), en kreeg verzoeker na de verkrachting medische verzorging en begeleiding door een psychiater, psycholoog en sociaalassistent (notities 28 juni 2019, p. 6). Tevens heeft de gevangenisdirecteur een klacht ingediend tegen de aanranders (notities 28 juni 2019, p. 4-5), volgde er een proces en werden de ouders veroordeeld voor de feiten en kregen ze een extra gevangenisstraf van tussen de 6 en de 12 jaar opgelegd (notities 28 juni 2019, p. 6). De aanranders zijn ondertussen vervroegd vrijgelaten (notities 19 maart 2019, p. 11; notities 28 juni 2019, p. 6), volgens verzoeker conform de Ecuadoraanse wetgeving (notities 28 juni 2019, p. 23). Waar verzoeker aanvankelijk nog beweerde dat de directeur van de gevangenis nooit aandacht aan hem besteed heeft en hem na de verkrachting aan zijn lot overliet (notities 19 maart 2019, p. 16), gaf verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat de directeur van de gevangenis correct gehandeld heeft naar aanleiding van het incident (notities 28 juni 2019, p. 7). De Raad benadrukt nog dat de geboden bescherming daadwerkelijk maar niet absoluut moet zijn en aldus geen resultaatsverbintenis inhoudt of bescherming tegen elk feit begaan door derden hoeft te bieden.

2.2.6. In het verzoekschrift wordt gesteld dat de *“Ecuadoraanse samenleving [...] bijzonder homofob is”* en dat hetgeen hem is overkomen *“geen geïsoleerd geval is”*, zoals zou blijken uit *“tal van artikelen, waarin melding wordt gemaakt van het feit dat homoseksuelen mishandeld en verkracht worden”*, waarvoor hij verwijst in voetnoot naar een internetartikel. In zoverre verzoeker hiermee een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade omwille van zijn homoseksuele geaardheid aanvoert, merkt de Raad samen met de commissaris-generaal in diens verweernota op dat verzoeker een dergelijke vrees onvermeld liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal.

Het in het verzoekschrift aangehaalde internetartikel (ook aan de verweernota toegevoegd, "*Fight Against "Reparative Sexual Therapy" in Ecuador, June 16, COHA*") gaat over homoseksuelen die veelal onder druk van familieleden naar privéklinieken gestuurd worden en lijkt bezwaarlijk van toepassing op verzoeker, die een zeer goede relatie onderhoudt met zijn familie, bij wie hij openlijk voor zijn geaardheid kan uitkomen. Uit het "*Artikel Reuters, Ecuador approves same-sex marriage as LGTB, 13 juni 2019*" blijkt voorts dat Ecuador het vierde Latijns-Amerikaanse land is dat het homohuwelijk toestaat. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker noch middels zijn verklaringen, noch middels stukken aantoont dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Ecuador op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.2.7. Waar verzoeker aanbrengt niet te kunnen terugkeren naar Ecuador omdat hij zijn hiv-medicatie niet meer kon betalen (notities 19 maart 2019, p. 11, 14, 17) en de medicijnen er van mindere kwaliteit zijn (notities 28 juni 2019, p. 13) en hij hiervan medische attesten over verzoekers hiv, medicatie en bilimplantaten neerlegt, toont verzoeker hiermee niet *in concreto* aan persoonlijk vervolgd te worden of een individueel risico te lopen door zijn gezondheidsproblemen. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker geenszins armoedig is, daar hij reeds verschillende jobs uitoefende, onder andere bij de gemeente en als kapper, ober en nagelstylist (notities 19 maart 2019, p. 5), dat hij zich plastische chirurgie omwille van esthetische redenen kon veroorloven (notities 19 maart 2019, p. 13), dat zijn familie twee woningen bezit (notities 19 maart 2019, p. 6; notities 28 juni 2019, p. 14) en dat zijn moeder advocaat is (notities 19 maart 2019, p. 4). De Raad besluit dat de medische problemen van verzoeker hoe dan ook niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker voor de beoordeling van de door hem ingeroepen medische problemen de geëigende procedure dient te volgen, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde stukken - paspoort, identiteitskaart, geboorteaktes, veroordeling wegens drugsfeiten, de klacht van de gevangenisdirecteur en het vonnis van zijn aanranders, de Facebookconversatie met zijn Ecuadoriaanse advocaat en een aanvraag voor een werkvergunning - betreffen enkel elementen die als dusdanig niet betwist worden. Het door verzoeker voorgelegd attest van 11 juli 2019 van een psycholoog vermeldt enkel dat hij regelmatig op consulatie gaat, waaruit niets kan blijken over de opgevolgde psychologische problemen, laat staan over de oorzaak ervan of de impact ervan op zijn asielpprocedure.

2.2.9. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift voor het overige tot het herhalen van het asielaanvraag en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ecuador een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.3. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.3.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.3.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK